Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 28 listopada 2011 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8633)

(Jedynie teksty w języku greckim, włoskim, maltańskim, portugalskim i hiszpańskim są autentyczne)

(2011/778/UE)

(Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 37)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Komisji 2014/368/UE z dnia 16 czerwca 2014 r.	L 178	27	18.6.2014

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 28 listopada 2011 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8633)

(Jedynie teksty w języku greckim, włoskim, maltańskim, portugalskim i hiszpańskim są autentyczne)

(2011/778/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ([1]), w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z dyrektywą 2000/29/WE sadzeniaków ziemniaka pochodzących z kontynentu amerykańskiego nie można wprowadzać do Unii. Dyrektywa zezwala jednak na odstępstwa od tej zasady, pod warunkiem że nie występuje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

(2) Decyzję Komisji 2003/61/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. upoważniającą niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady ([2]) kilkakrotnie zmieniano w znacznym stopniu. Z uwagi na fakt, że Portugalia wystąpiła z wnioskiem o rozszerzenie tego odstępstwa oraz zważywszy na konieczność wprowadzenia kolejnych zmian, decyzję tę należy uchylić.

(3) Kanadę uznaje się obecnie za wolną od wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka, ale nie jest ona jeszcze całkowicie wolna od *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al. („*Clavibacter michiganensis*”).

(4) Z informacji przedstawionych przez Kanadę wynika, że opracowała ona swój własny program zwalczania *Clavibacter michiganensis* w prowincjach Nowy Brunszwik i Wyspa Księcia Edwarda i można w uzasadniony sposób założyć, że program jest skuteczny na niektórych obszarach tych prowincji. W związku z tym można uznać, że nie występuje ryzyko rozprzestrzeniania się *Clavibacter michiganensis*, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków technicznych.

([1]) Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.
([2]) Dz.U. L 23 z 28.1.2003, s. 31.

▼B

(5) W ostatnich powiadomieniach przedstawionych na podstawie dyrektywy 2000/29/WE znajdują się pierwsze ustalenia dotyczące *Epitrix similaris* w Unii, a mianowicie w Portugalii i jednym regionie Hiszpanii. Wykonana następnie analiza zagrożenia organizmem szkodliwym w odniesieniu do *Epitrix* spp. wykazała, że niektóre gatunki *Epitrix* wyrządzają szkody bulwom ziemniaka (*Epitrix cucumeris, Epitrix similaris, Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis*). Wykazała również, że niektóre gatunki *Epitrix* występują w Kanadzie.

(6) Mając na uwadze niezmienioną sytuację w odniesieniu do wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis* oraz mimo występowania *Epitrix* spp. w Kanadzie, upoważnienie do ustanowienia odstępstw nadal jest uzasadnione. Należy jednak ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące gatunków *Epitrix* wyrządzających szkody bulwom ziemniaka.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grecję, Hiszpanię, Włochy, Cypr, Maltę i Portugalię upoważnia się do ustanowienia odstępstw od:

a) przepisów art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do zakazu określonego w pkt 10 części A załącznika III do tej dyrektywy;

b) przepisów art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE oraz art. 13 ust. 1 ppkt (i) tiret trzecie tej dyrektywy w odniesieniu do wymogów szczególnych określonych w pkt 25.2 i 25.3 sekcji I części A załącznika do tej dyrektywy.

2. Upoważnienie do ustanowienia odstępstw, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie do:

a) sadzeniaków ziemniaka odmian „Atlantic”, „Donna”, „Kennebec”, „Russet Burbank”, „Sebago” i „Shepody”, pochodzących z prowincji Nowy Brunszwik i Wyspa Księcia Edwarda w Kanadzie („sadzeniaki ziemniaka”);

b) sadzeniaków ziemniaka spełniających warunki przewidziane w art. 2–13 oprócz wymogów ustanowionych w załącznikach I, II i IV do dyrektywy 2000/29/WE;

▼M1

c) sezonów rynkowych w sektorze ziemniaków od dnia 1 grudnia do dnia 31 marca każdego roku — do dnia 31 marca 2024 r.

▼B

Artykuł 2

1. Odnośnie do prowincji Nowy Brunszwik i Wyspa Księcia Edwarda sadzeniaki ziemniaka muszą pochodzić z upraw położonych na obszarze spełniającym warunki określone w ust. 2–9, niezależnie od tego, czy pola te są uprawiane przez producentów ziemniaków z danego obszaru czy spoza niego.

▼B

2. Obszar musi być oficjalnie uznany przez Canadian Food Inspection Agency (Kanadyjską Agencję ds. Inspekcji Żywności) za wolny od wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al. („*Clavibacter michiganensis*").

W odniesieniu do *Epitrix cucumeris, Epitrix similaris, Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis* sadzeniaki ziemniaka poddaje się uprzedniemu szczotkowaniu w celu fizycznego usunięcia tych organizmów szkodliwych, o ile występują, oraz oczyszczenia bulw z resztek gleby.

3. Obszar:

a) obejmuje pola będące własnością lub dzierżawione przez co najmniej trzech różnych producentów ziemniaków; lub

b) obejmuje powierzchnię co najmniej czterech kilometrów kwadratowych, w całości otoczoną wodą lub polami, na których w okresie ostatnich trzech lat nie stwierdzono występowania szkodliwych organizmów, o których mowa w ust. 2.

4. Wszystkie ziemniaki uprawiane na danym obszarze muszą być pierwszym bezpośrednim potomstwem sadzeniaków ziemniaka kategorii „Pre-elite", „Elite I", „Elite II", „Elite III" lub „Elite IV", wyprodukowanych w gospodarstwach uprawnionych do produkcji sadzeniaków ziemniaka kategorii „Pre-elite" lub „Elite I", urzędowo zatwierdzonych lub urzędowo wyznaczonych do tego celu i objętych urzędową kontrolą.

5. Powierzchnia przeznaczona pod uprawę sadzeniaków ziemniaka, które nie zostały ostatecznie certyfikowane jako sadzeniaki ziemniaka, nie może przekraczać jednej piątej całego obszaru przeznaczonego do certyfikacji.

6. Wszystkie pola upraw ziemniaka znajdujące się na danym obszarze oraz wszystkie zebrane na tym obszarze ziemniaki musiały być poddawane systematycznym i reprezentatywnym corocznym badaniom przez właściwy kanadyjski organ urzędowy przez okres co najmniej ostatnich pięciu lat, z przestrzeganiem odpowiednich warunków regulujących wykrywanie wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis*, przy czym badania te obejmowały właściwe analizy laboratoryjne i nie mogą skutkować dodatnim wynikiem ani żadnymi ustaleniami, które uniemożliwiałyby uznanie danego obszaru za wolny od organizmów szkodliwych.

7. W wyniku odpowiedniego urzędowego badania bezpośrednio poprzedzającego wywóz, sadzeniaki ziemniaka musiały zostać uznane za wolne od *Epitrix cucumeris, Epitrix similaris, Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis* oraz od objawów ich występowania, jak również za pozbawione zanieczyszczeń w postaci resztek gleby.

8. Należy podjąć kroki ustawodawcze, administracyjne lub inne w celu zagwarantowania, by:

a) na dany obszar nie wprowadzono ziemniaków pochodzących z obszarów w Kanadzie innych niż obszary zgłoszone jako wolne od wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis*, ani z krajów znanych z występowania tych organizmów szkodliwych;

b) ziemniaki pochodzące z danego obszaru lub używane na danym obszarze kontenery, materiały opakowaniowe, pojazdy oraz urządzenia do przeładunku, sortowania i przygotowywania nie miały

▼B

styczności z ziemniakami pochodzącymi z obszarów innych niż obszary zgłoszone jako wolne od organizmów szkodliwych lub z używanymi na obszarach innych niż obszary zgłoszone jako wolne od organizmów szkodliwych kontenerami, materiałami opakowaniowymi, pojazdami oraz urządzeniami do przeładunku, sortowania i przygotowywania.

9. Przed wprowadzeniem sadzeniaków ziemniaka do Unii, Canadian Food Inspection Agency zobowiązana jest dostarczyć Komisji kompletny wykaz obszarów zgłoszonych jako wolne od organizmów szkodliwych, o których mowa w ust. 2, załączając uaktualniane co roku techniczne sprawozdanie na temat fitosanitarnego stanu produkcji sadzeniaków ziemniaka w roku poprzedzającym.

Artykuł 3

Sadzeniaki ziemniaka muszą posiadać urzędowy certyfikat wydany przez właściwe organy kanadyjskie, poświadczający że spełniają co najmniej warunki ustanowione dla kategorii „Foundation”.

Artykuł 4

1. Z każdej partii o wadze 25 ton lub niższej przeznaczonej na wywóz do Unii pobiera się urzędowo próbki w liczbie co najmniej 200 bulw sadzeniaków ziemniaka.

2. Partia musi się składać wyłącznie z bulw sadzeniaków ziemniaka jednej odmiany i klasy, pochodzących z jednego gospodarstwa oraz posiadających ten sam numer referencyjny.

3. Próbki są badane przez laboratorium urzędowe pod kątem występowania *Clavibacter michiganensis*. Badaniu poddaje się całą próbkę, stosując metodę wykrywania i diagnozowania *Clavibacter michiganensis* w partiach bulw sadzeniaków ziemniaka, ustanowioną w dyrektywie Rady 93/85/EWG ([1]).

Artykuł 5

W stosunku do sadzeniaków ziemniaka przeznaczonych na wywóz do Unii podejmuje się kroki legislacyjne, administracyjne lub inne w celu zagwarantowania, że:

a) Canadian Food Inspection Agency sprawuje bezpośredni nadzór oraz kontrolę nad:

   (i) procesem pobierania próbek, tj. nad ich gromadzeniem, znakowaniem i pieczętowaniem;

   (ii) systemem znakowania w drodze stosowania właściwych procedur etykietowania w taki sposób, aby worki w każdej partii sadzeniaków ziemniaka w każdej przesyłce kierowanej do Unii były opatrzone numerowaną etykietą, która ma być przytwierdzona niezależnie od etykiet potwierdzających certyfikację;

   (iii) właściwym kodem barwnym, odpowiadającym konkretnemu importerowi w państwie członkowskim przywozu;

([1]) Dz.U. L 259 z 18.10.1993, s. 1.

▼B

b) podczas załadunku na statek zabezpiecza się dwa zapieczętowane worki sadzeniaków ziemniaka i przechowuje się je pod nadzorem i kontrolą Canadian Food Inspection Agency przynajmniej do czasu uzyskania wyników badań, o których mowa w art. 10;

c) podczas wszystkich działań, w tym w czasie transportu, dane partie pozostają odizolowane przynajmniej do czasu ich dostarczenia do zakładu importera, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 6

1. Wymagane świadectwo fitosanitarne sporządza się oddzielnie dla każdej przesyłki, wyłącznie po ustaleniu przez zaangażowanych naukowców, że badania, o których mowa w art. 4, nie wskazują na podejrzenie ani potwierdzenie obecności *Clavibacter michiganensis* w przesyłce, w szczególności po potwierdzeniu negatywnych wyników testu IF.

2. Świadectwo fitosanitarne musi zawierać w pozycji „Dodatkowa deklaracja" następujące informacje:

a) potwierdzenie zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 2, 3 i 4, w tym, w przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy art. 2 ust. 2 akapit drugi, wyraźne potwierdzenie, że sadzeniaki ziemniaków poddano szczotkowaniu zgodnie z tym wymogiem;

b) nazwę gospodarstwa lub gospodarstw, w których wyprodukowano daną partię sadzeniaków ziemniaka;

c) odpowiednie numery partii sadzeniaków ziemniaka, której dotyczy świadectwo;

d) nazwę obszaru, o którym mowa w art. 2;

e) nazwę gospodarstwa określonego w art. 2 ust. 4; oraz

f) liczbę worków.

3. W pozycji świadectwa fitosanitarnego „Znaki wyróżniające" podaje się kod barwny odpowiadający konkretnemu importerowi w państwie członkowskim przywozu oraz informacje dotyczące opatrzonych numerem etykiet, zastosowanych do każdej partii sadzeniaków ziemniaka w ramach każdej przesyłki.

4. Dokumenty załączone do świadectwa fitosanitarnego, stanowiące jego nieodłączną część, muszą odpowiadać dokładnie danemu świadectwu zarówno pod względem opisu, jak i ilości sadzeniaków ziemniaka.

Artykuł 7

1. Każdorazowo przed wprowadzeniem przesyłki do Unii importer z dostatecznym wyprzedzeniem przekazuje właściwym organom urzędowym danego państwa członkowskiego, określonym w art. 2 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2000/29/WE, powiadomienie o wprowadzeniu przesyłki, podając następujące informacje:

a) odmianę sadzeniaków ziemniaka;

▼B

b) ilość;

c) zgłoszoną datę przywozu;

d) nazwy i adresy zakładów importerów sadzeniaków ziemniaka oraz producentów lub zbiorowych magazynów lub centrów wysyłkowych, zarejestrowanych zgodnie z przepisami art. 1 dyrektywy Komisji 93/50/EWG ([1]).

Dane państwo członkowskie zobowiązane jest niezwłocznie przekazać Komisji te informacje i ewentualne późniejsze zmiany.

2. Z chwilą wprowadzenia importer przedstawia właściwym organom urzędowym danego państwa członkowskiego potwierdzenie informacji zawartych w dokonanym z wyprzedzeniem powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 8

Sadzeniaki ziemniaka można wprowadzać do Unii wyłącznie przez następujące porty:

a) Aveiro;

b) Lizbona;

c) Porto;

d) Genua;

e) La Spezia;

f) Livorno;

g) Neapol;

h) Rawenna;

i) Salerno;

j) Savona;

k) Lemesos;

l) Larnaka;

m) Marsaxlokk;

n) Valletta;

o) Sines;

p) Pireus.

Artykuł 9

Kontrole wymagane na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE przeprowadzane są przez właściwe organy urzędowe.

Komisja określa zakres, w jakim kontrole określone w art. 21 ust. 3 tiret trzecie dyrektywy mają być włączone do programu kontroli zgodnie z art. 21 ust. 5 akapit piąty tej dyrektywy.

([1]) Dz.U. L 205 z 17.8.1993, s. 22.

▼B

Właściwe organy urzędowe oraz w stosownych przypadkach eksperci, o których mowa w art. 21 ust. 1 akapit pierwszy, sprawdzają zakłady importerów wpisane do rejestru zgodnie z art. 1 dyrektywy 93/50/EWG, w celu potwierdzenia informacji dotyczących ilości sadzeniaków ziemniaka sprowadzonych z Kanady, kodu barwnego, numerowanych etykiet oraz docelowych miejsc sadzenia.

Artykuł 10

1. Właściwe organy urzędowe państw członkowskich przywozu zobowiązane są pobrać próbkę w liczbie 200 bulw na partię o wadze 25 ton lub mniejszej z każdej partii sadzeniaków ziemniaka, która nie jest przewożona luzem, przeznaczonej na import zgodnie z niniejszą decyzją, do celów urzędowego badania pod kątem występowania *Clavibacter michiganensis* z zastosowaniem metody wykrywania i diagnozowania *Clavibacter michiganensis* określonej w dyrektywie 93/85/EWG.

2. Partie sadzeniaków wyodrębnia się i przechowuje pod urzędową kontrolą, nie wprowadzając ich do obrotu ani nie używając do czasu stwierdzenia, że w wyniku badań, o których mowa w ust. 1, nie podejrzewa się ani nie wykryto obecności *Clavibacter michiganensis*. Przywożone ilości nie mogą przekraczać ilości, które można poddać badaniom przy uwzględnieniu dostępnej do tych celów infrastruktury.

3. Próbki, o których mowa w ust. 1, zachowuje się w celu udostępnienia ich innym państwom członkowskim na potrzeby kolejnego badania. Do dnia 15 kwietnia każdego roku kalendarzowego, w którym ma miejsce przywóz, właściwe organy urzędowe państwa członkowskiego korzystającego z niniejszego odstępstwa przekazują Komisji informacje w celu zorganizowania wspomnianego badania i jego rejestracji.

4. W odniesieniu do *Epitrix cucumeris, Epitrix similaris, Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis* każdą przesyłkę poddaje się kontroli w celu potwierdzenia, że sadzeniaki ziemniaka są wolne od tych organizmów szkodliwych oraz od objawów ich występowania, jak również od zanieczyszczeń w postaci resztek gleby.

Artykuł 11

Sadzeniaki ziemniaka można sadzić wyłącznie w gospodarstwach znajdujących się w państwie członkowskim przywozu, w którym istnieje możliwość identyfikacji nazw i adresów takich gospodarstw. Ograniczenie to nie ma jednak zastosowania w odniesieniu do użytkowników końcowych, którzy sadzą sprowadzone sadzeniaki ziemniaka, lub użytkowników prowadzących sprzedaż wyłącznie na rynku lokalnym.

Ziemniaki wyhodowane z takich sadzeniaków we wspomnianych gospodarstwach są odpowiednio pakowane i oznaczane oraz opatrzone numerem rejestracji gospodarstwa zgodnie z dyrektywą 93/50/EWG ze wskazaniem Kanady jako państwa pochodzenia użytych sadzeniaków ziemniaka. Ziemniaki te można przewozić w obrębie państw członkowskich wyłącznie po zatwierdzeniu przez właściwe organy urzędowe, które uwzględniają wyniki kontroli określonej w art. 12.

▼B

Artykuł 12

Właściwe organy urzędowe kontrolują odpowiednią część roślin we właściwych terminach w okresie wzrostu mającym miejsce po wprowadzeniu i w gospodarstwach zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą 93/50/EWG lub w gospodarstwach, o których mowa w art. 11.

Artykuł 13

Ziemniaki wyhodowane z sadzeniaków ziemniaka wprowadzonych na podstawie niniejszej decyzji:

a) nie są certyfikowane jako sadzeniaki ziemniaka; i

b) są wykorzystywane wyłącznie jako ziemniaki do celów spożycia.

Artykuł 14

Państwa członkowskie przywozu powiadamiają pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym przypadku skorzystania z upoważnienia do ustanowienia odstępstw na mocy niniejszej decyzji, przekazując dokonane z wyprzedzeniem powiadomienie, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

Do dnia 1 czerwca każdego roku kalendarzowego, w którym ma miejsce przywóz, państwo członkowskie przywozu powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o ilościach (partie/przesyłki sadzeniaków ziemniaka) sprowadzonych na podstawie niniejszej decyzji, załączając szczegółowe sprawozdanie techniczne z urzędowego badania, o którym mowa w art. 10.

W przypadku przeprowadzenia przez państwa członkowskie urzędowych kontroli próbek, o których mowa w art. 10, szczegółowe sprawozdania techniczne z takich badań przedstawiane są pozostałym państwom członkowskim i Komisji do dnia 1 czerwca każdego roku kalendarzowego.

Kopie świadectw fitosanitarnych przekazuje się Komisji.

▼M1

Artykuł 15

Upoważnienie do ustanowienia odstępstw określonych w art. 1 ulega cofnięciu przed dniem 31 marca 2024 r. w przypadku, gdy:

a) przepisy ustanowione w art. 2–13:

(i) okażą się niewystarczające, by zapobiec wprowadzaniu do Unii organizmów szkodliwych, o których mowa w art. 2; lub

(ii) nie są przestrzegane;

b) istnieją elementy uniemożliwiające prawidłowe funkcjonowanie pojęcia „obszaru wolnego od organizmów szkodliwych” w Kanadzie.

▼B

Artykuł 16

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Grecji, Królestwa Hiszpanii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypru, Republiki Malty i Republiki Portugalii.